Anbringelse, kan Flertallets og Ministerens Forslag i flere væsentlige Punkter ikke sammenstilles.

Hvad Flertallets Forslag iøvrigt angaar, skal man blot tillade sig at udtrykke en Tvivl om den praktiske Hensigtsmæssighed af hele Nævninstitutionen, der er foreslaaet i § 6, men skal dog paa Grund af Omstændighederne, da Flertallet synes at tillægge dette Forslag stor Vægt, ikke bestemt modsætte sig det.

I Henhold til Ovenstaaende tillader Mindretallet sig derfor at stille nedenstaaende Ændringsforslag.

Et andet Mindretal (Buch og Haastrup) er i alt Væsentligt enigt med de i Flertallets Betænkning og Lovforslag fremsatte Anskuelser, navnlig at man ikke gaar over til et System af Lovgivning, „der truer selve den Institutions Livskraft om hvilken man vil værne". Mindretallet tror derfor, at man ved det første Forsøg med at give Love for Sparekasser især maa være meget varsom med ikke at træde de Sparekasser for nær, hvis hele Forhold man med Sparekassekommissionen maa erkjende for „særdeles betryggende" og heldig ordnet. Dette er navnlig Tilfældet efter nævnte Kommissions Betænkning med „en Mængde Sparekasser især paa Landet", hvor Bestyrelsen vælges af Indlaanere (Sparere, Interessenter), efter visse i Sparekassens Vedtægter nærmere bestemte Regler, og det har viist sig, hvor et saadant System er indført, har det skabt den bedste og mest betryggende Sikkerhed, hvilket er meget naturligt, da det kun derved er muligt for Sparerne, Eierne af Kontrabøgerne over de Midler, hvormed Sparekassen vicker, at faae de Mænd, til hvem de have den største Tillid, valgte til at bestyre deres i Sparekassen indskudte Kapitaler og til at tage de mest heldige Forholdsregler ogsaa overfor Laantagerne, holdende sig i det Hele paa det rette, uegennyttige Standpunkt, som enhver velordnet Sparekasse altid maa indtage.

Mindretallet maa derfor finde det rigtigt, ved Lovgivning paa dette Omraade at tage særligt Hensyn til de Sparekasser, hvis Bestyrelser ere bragte tilveie paa en saadan fornuftig Maade, hvilket Sparekassekommissionen i sin Betænkning ogsaa paa forskjellige Steder har erkjendt, navnlig da, at man ikke paatvinger disse Sparekasser et særligt Efterfyn paa Stedet, saalænge deres offentlig fremlagte Aarsregnskaber findes at være i Orden. Et saadant Tilsyn vilde kun skabe Misnøie og „true den Livskraft", som gjensidig Agtelse og Tillid har tilveiebragt. Da det altsaa maa anses for heldigt, at alle Sparekassebestyrelser vælges paa den anførte Maade, haaber Mindretallet, at man ogsaa vil finde det hensigtsvarende i Sparekasseloven at give et lille Vink, en Spore i den Retning.

Af foranførte Grunde tillader Mindretallet sig at stille nedenstaaende Ændringsforslag til § 7 i Udvalgets Forslag.

Et tredie Mindretal (Buch, Hage og Juel) finder det ønskeligt, at Sparekasserne henlægges under Finantsministeriet, hvor der ifølge Sagens Natur maa findes størst Sagkundskab i den paagjældende Retning. Ændringsforslag herom stilles dog ikke, da Kongen bestemmer Forretningernes Fordeling mellem Ministrene.

Mindretallet nærer Betænkeligheder ved at foreslaa oprettet et nyt Embede, om hvis Nødvendighed man først vil kunne overbevise sig ved Erfaring, og man har derfor anset det for rettest at blive staaende ved at foreslaa bevilget en passende Sum, der udredes af Statskassen, til Bestridelsen af de ved Tilsynet m. m. foranledigede Udgifter.

I Henhold hertil stilles følgende

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

Istedetfor Paragrafen sættes følgende Paragrafer:

§ 1.

Under Indenrigsministeriet ansættes en Sparekasseinspektør, der udnævnes af Kongen og lønnes af Statskassen med den for Kontorchefer i Indenrigsministeriet fastsatte Gage. Paa Reiser oppebærer han 8 Kr. daglig i Diæter og Befordringsudgifter efter Regning. Til Medhjælp tillægges der ham 1,500 Kr. aarlig. I sit Embede staar han umiddelbart under Indenrigsministeren.

§ 2.

De Sparekasser, der herefter oprettes, have, forinden de træde i Virksomhed, og de alt bestaaende Sparekasser senest 3 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden, at indsende et Exemplar af deres Vedtægter til Sparekasseinspektøren tilligemed en Opgivelse af de Personer, der udgjøre Kassens Bestyrelse. — Om senere Forandringer i Vedtægten eller i Bestyrelsens Sammensætning indsendes Meddelelse, inden en Maaned efterat Forandringen er truffen, eller det nye Valg foregaaet.